Posudek na bakalářskou práci Kateřiny Kang

Zápisky z imdžinských válek (Imdžinnok): mezi historií a fikcí

Práce Kateřiny Kang byla realizována v poměrně dlouhém časovém úseku, v jehož první fázi diplomantka prezentovala na semináři a podělila se o menší textové úseky s vedoucí práce (část třetí kapitoly), dále už text nebyl konzultován a tato verze je tedy výsledkem samostatné práce diplomantky bez korekcí a připomínek vedoucí práce.

Téma bylo tedy stanoveno, zadáno a konzultováno, prameny a literatura byly a jsou dostatečné, obsah i cíle práce byly a jsou přehledně a srozumitelně vysvětleny. Potud solidní předpoklady pro solidní práci o velmi zajímavém souboru, který měl obrovský vliv na rozvoj korejské zábavné prózy.

Práce však mimo strukturu vykazuje nedostatky ve všech možných aspektech: kromě toho, že nedosahuje požadovaného počtu stran (50 místo 60), obsahuje obrovské množství pravopisných chyb (např. užívání velkých písmen u adjektiv a názvů čeština nepřipouští, tedy nikoliv Japonský a Severokorejský, ne Želví lodě, Pchäsŏl, Sosŏl atd., a na druhé straně korejský poloostrov s malým také nelze, chyby najdeme ve shodě přísudku s podmětem), špatně jsou i některé transkripce (nevypisuji), jednotlivci jsou v práci přepsáni různě (viz I Sun-sin, I Sunsin, I Sun Sin), není mi jasné, proč jsou čínský generál a jeden z japonských uvedeni v korejském čtení a ostatní v japonském? Toto práci hyzdí a svědčí o tom, jak málo péče jí bylo věnováno.

Některé části, zvláště patrné je to u pozadí díla a literárního kontextu, jsou téměř doslova opsané z Dějin Koreje, Studií z dějin starší korejské literatury a překladu Imdžinnoku od Petera H. Leeho. Nechci tím říci, že by u textu nebyl odkaz nebo citace, ale bylo by přece jen vhodnější informace vyložit vlastními slovy a ne používat celé věty nebo dokonce odstavce v textu kvalifikační práce. Úvodní část je také evidentně nastavovaná (téměř polovina práce, do strany 19 se stále točí kolem kontextu a předpokladů). Text není v zásadě chybný nebo zavádějící, je to ale jen poměrně nevynalézavý kompilát. Z chybných nebo nepochopených výroků jmenujme například uvedení autorství Jun Sepchjŏnga pro severokorejskou verzi (Jun je literární kritik, nikoliv vypravěč textu), je to editor a jako takový text nekomentuje vypravěčsky, sestavuje a eliminuje příběhy a dodává jim poznámky). Opravovat další omyly nebo tvrzení (např. že Imdžinnoku se nevěnuje dostatečná pozornost) nedává smysl, proto dále neuvádím, stejně jako výše nedávám seznam pravopisných chyb a špatných transkripcí.

Ve třetí, klíčové kapitole by jednotlivé části mohly být skvělé, kdyby to nebyly jen náčrty, autorka práce měla zřejmě řadu postřehů a nápadů, které však nedokázala nebo nestihla realizovat, takže jsou jen předestřeny, ale ne rozvedeny, chybí jim začátky a konce, solidní argumentace. Soustředění se na postavy je také spíš jen převyprávěním jejich příběhu, než pokusem o vystižení jejich archetypu, natož aby to byla solidní literární analýza. Není to špatný sumář, ale opět nenaplňuje potenciál díla, ani autorky práce.

Práce přes uvedené nedostatky odpovídá (minimálním) standardům, kladeným na kvalifikační práce, a **proto ji doporučuji k obhajobě**.

Navrhované hodnocení: dobře

V Praze, 28. 8. 2021

Doc. PhDr. Miriam Löwenteinová, Ph.D., vedoucí práce

Otázky k rozpravě: Jak jsou zobrazeni v Imdžinnoku cizinci? Existují minimální společné atributy, resp. propozice velkých hrdinů? Existuje podobný typ děl v Evropě nebo ve světě a jak se tato vyprávění uplatnila při formování národa?